

Prenumerata miesięczna:

Bez odnośnika 4—zł.
Z odnośnikiem 450
Z przes. poczt. 450
Zagranicą, . . . 8—

Cena numeru:
20 groszy

Adres Redakcji:
ul. Wielopole L. 1.
Telefon Nr. 3542 i 4450.
Adres Administracji:
Ul. Wielopole L. 1.
Telefon Nr. 1572, 3542 i 1198.
Nr. czeku PKO. 400.402.

NOWA REFORMA

wychodzi codziennie o godzinie 2 po południu

Ceny ogłoszeń

za 1 wiersz milimetry:

Zwykłe . . . . . 15 gr.
Nadesłane . . . . . 35 „
Po kronice . . . . . 45 „
Na I-szej stronie 50 „
Drobne od słowa 7 „

Układ tabelaryczny o 50% droższy.

Załączniki wedle umowy.

Wyłączne zastępstwo na zachodnią Europę:

M. DUKES, Następca

WIENIEN I. — Wollzeile 16.

Komintern.

Kraków, 30 lipca.

W Moskwie obraduje szósty kongres Kominternu. Wielki referat o sytuacji światowej komunizmu w związku z ogólnym położeniem politycznym, gospodarczym i socjalnym wygłosił obecny, oficjalny teoretyk partji Bucharin. Na pięciu poprzednich kongresach funkcje tego referenta sprawował Trocki. W pięciogodzinnej mowie, wygłoszonej po niemiecku, Bucharin analizował położenie międzynarodowe z różnych punktów widzenia. Przewodnią myślą jego wywodów było to, że wprawdzie kapitalizm osiągnął względną stabilizację powojenną, ale równocześnie z tą stabilizacją wystąpiły na jaw właściwe kapitalizmowi sprzeczności wewnętrzne, które właśnie obecnie potęgują się coraz bardziej i jak zawsze tak i tym razem muszą prędzej czy później doprowadzić do wojny. Wojna ta w pierwszym rzędzie zwróci się przeciw Sowieciom, ponieważ targany wewnątrzniemi sprzecznościami kapitalizm będzie dążył do czasowego wyrównania ich na płaszczyźnie solidarności wszystkich państw kapitalistycznych i imperjalistycznych w ich antagonizmie do Sowieci. Wobec tego głównym zadaniem partji komunistycznej we wszystkich krajach jest spętowanie działalności organizacyjnej jawnej i legalnej zarówno jak tajnej i nielegalnej, celem stworzenia na tyłach każdego państwa kapitalistycznego i imperjalistycznego dostatecznie silnej rezerwy rewolucyjnej, która rzucona we właściwej chwili na zorganizowane siły własnego kapitalizmu mogłaby je osłabić lub rozbić, a dane państwo w jego działalności wojennej sparaliżować. Rozpatrując z punktu widzenia zdolności do podjęcia i wykonania tego zadania poszczególne partje komunistyczne, Bucharin przyszedł do przekonania, że większość ich wykazuje stały rozrost i potęgująca się zdolność do rewolucyjnego działania. W tym związku omówił Bucharin także i polską partję komunistyczną, wygłaszając znany z naszej prasy ustęp o jej zadaniach na wypadek wojny polsko-rosyjskiej.

Przeciw temu ustępowi poseł polski w Moskwie złożył energiczny protest w komisarjacie spraw zagranicznych jako przeciw próbie mieszania się obce-

go państwa w nasze sprawy wewnętrzne. Łatwo przewidzieć, że na ten protest komisarjat spraw zagranicznych odpowiedzie jak zwykle zapewnieniem, że Komintern jest organizacją prywatną od rządu Federacji sowieckiej całkowicie niezależną i że rząd ten za działania Kominternu żadnej odpowiedzialności ani nie ponosi ani nie przyjmuje.

Oczywiście takie załatwienie polskiego protestu będzie czysto formalne, w niczym meritum rzeczy nie zmieniające. Czem bowiem jest Komintern i jaki jest jego rzeczywisty, a nie tylko formalny stosunek do rządu Federacji sowieckiej?

Komintern — skrócenie słów „komunistyczny internacjonal” — został powołany do życia przez Lenina zaraz po zdobyciu przez bolszewików władzy w Rosji. Pierwszy kongres Kominternu pod przewodnictwem samego Lenina odbył się w Moskwie z początkiem roku 1919. Zasadniczą ideją Kominternu jest przeciwstawienie się amsterdamskiej międzynarodówce socjal-demokratycznej czyli t. zw. „drugiej”, która została założona po upadku pierwszej, utworzonej jeszcze z inicjatywy samego Marxa i Engelsa i pod ich bezpośrednim kierownictwem. Komintern uważa się za trzecią międzynarodówkę stojącą na stanowisku, że druga przestała istnieć z chwilą, kiedy w lecie r. 1914 skupione w niej partje socjal-demokratyczne nie tylko nie potrafiły zapobiedz wybuchowi wojny europejskiej, ale przeciwnie wzięły w niej udział przeciw sobie, każda po stronie swego kapitalistycznego rządu. Według bolszewików zatem Komintern jako trzecia z rządu międzynarodówka jest tylko wskrzeszeniem idei i „restitutio in integrum” pierwszej międzynarodówki, ale w warunkach sytuacji t. zw. „bepośrednio rewolucyjnej”, w której rewolucyjny proletarijat, prowadzony przez partję komunistyczną jako swoją awangardę objął już faktyczną władzę w jednym z wielkich państw europejskich. Na partję komunistyczną, która już zwyciężyła, więc w tym wypadku rosyjską, spada zatem obowiązek opiekowania się i pomagania wszystkim innym partjom komunistycznym, waleczym dopiero o zwycięstwo. Ponieważ zaś dla skuteczności i trwałości rewolu-

cji socjalnej jest nieodzownym, aby zwyciężyła ona przynajmniej w głównych państwach kapitalistycznych, prze to potrzebnym jest ściśle współdziałanie wszystkich partji komunistycznych i jednolite ich kierownictwo ze strony centralnego komitetu Kominternu. Rosyjska zaś partja komunistyczna dzierżąc już władzę w swoim państwie, obowiązana jest temu komitetowi dostarczać środków materialnych i służyć mu instrumentami posiadanej władzy, w zamian za co otrzymuje ona odpowiednio wielki wpływ w centralnym Komitecie Kominternu.

Tak przedstawia się sprawa Kominternu pod względem czysto formalnym. Jak jednak ma się rzecz pod względem faktycznym? Oto ma się ona w ten sposób, że rosyjska partja komunistyczna dzierżąc władzę dyktatorską w Rosji, wykonuje ją zarazem nad Kominternem, który finansuje i który popiera wszystkimi środkami, jakie władza własna państwowa oddaje jej do rozporządzenia.

W ten sposób rosyjska partja komunistyczna, a ściślej mówiąc jej kierownictwo uzyskuje jakgdyby dwa oblicza: raz działa ono jako rząd Federacji sowieckiej, a drugi raz jako najpotężniejsza sekcja narodowa Kominternu. Ci sami ludzie jak Bucharin, Stalin, Woroszyłow, Ordżonikidze i t. d. podobnie jak dawniej Lenin, Trocki, Zinowiew, Kamieniew i in., zasiadając w t. zw. „Politbiuro” partyjnym rządzą w

równej mierze Rosją jak Kominternem. Złożone bowiem z dziewięciu członków „Politbiuro” jest najwyższą instancją rosyjskiej partji komunistycznej.

W tych warunkach kwestją może być nie to, czy komuniści stanowiący rząd rosyjski, mogą być utożsamiani z rosyjskimi komunistami, zasiadającymi w Kominternie bo ta identyczność jest oczywista, ale tylko, kto tu i komu służy, czy Rosja jest narzędziem Kominternu czy też naodwrot Kominternem narzędziem imperjalistycznej polityki rosyjskiej. Otóż nie ulega wątpliwości, że równocześnie zachodzi jedno i drugie. Jest bowiem rzeczą jasną, że komunizm światowy posługuje się resursami ogromnego państwa rosyjskiego dla swoich celów i naodwrot Rosja używa Kominternu i jego międzynarodowej organizacji do swoich. Zmienia się tylko akcent, który zależnie od każdorazowych warunków raz jest kładziony na sprawy Kominternu, a drugi raz na sprawy rządu rosyjskiego. W istocie swojej jest to jedna i ta sama dusza w dwóch różnych ciałach. Bolszewicka Rosja służy swoimi środkami mocarstwowymi sprawie komunizmu światowego i naodwrot komunizm światowy służy faktycznie państwowym celom bolszewickiej Rosji, jako głównej orędowniczej i organizatorce tej planetarnej federacji narodów, jaka według programu bolszewickiego ma zająć miejsce państw dzisiejszych po zwycięstwie rewolucji socjalnej.

Prezydent Rzeczypospolitej w Bydgoszczy.

Bydgoszcz, 30 lipca (PAT). W dniu wczorajszym Bydgoszcz gościła uroczyste w swych murach p. Prezydenta Rzplitej I. Mościckiego. Miasto przybrało odświętne szaty. Wiele ustawionych bram triumfalnych, powiewające na gmachach publicznych i prywatnych chorągwie o barwach narodowych, festony, morze kwiatów i transparentów nadały miastu wygląd malowniczy. W godzinach przedpoł. przybył minister komunikacji inż. Kühn w towarzystwie prezesa dyr. kol. w Gdańsku Czarnockiego powitany na dworcu przez przedstawicieli władz miejscowych.

O 9 rano Prezydent Rzplitej wyjechał z Poznania samochodem w towarzystwie ministra Niezabytowskiego, wojewody poznańskiego, Borkowskiego, gener. komisarza w Gdańsku ministra Strassburgera oraz adiutantów przybocznych. O 12.15 samochód p. Prezydenta zatrzymał się przed gmachem gimnazjum żeńskiego przy ul. Staszica, przed którym zgromad-

adzili się przedstawiciele władz miejskich, rada miejska in corpore, generalicja, oraz przedstawiciele sfer gospodarczych i przemysłowych i tłumy publiczności. W chwili, gdy Prezydent wysiadał z samochodu orkiestra 62 pp. zaintonowała hymn narodowy, szlاندary pochyliły się, wojsko sprezentowało broń, z piersi tysięcznych tłumów rozbrzmiał się gromki okrzyk: Niech żyje! P. Prezydent, odebrawszy raport od dowodzącego kompanji honorowej przeszedł w otoczeniu swity i ministrów oraz przedstawicieli władz przed frontem kompanji.

Przed gimnazjum powitał Dostojnego Gościa w imieniu miasta wiceprezydent Dr. Chmielarski, wręczając p. Prezydentowi klucze miasta i tradycyjnym zwyczajem chleb i sól. Po krótkim odpoczynku w sali konferencyjnej gimnazjum udał się p. Prezydent na plac budowy szkoły cyw. pilotów, by wziąć udział w akcie jej poświęcenia. Następnie udał się p. Prezydent na pobliskie lotnisko, gdzie jako

SVATOPLUK CZECH.

JAK SIĘ CZYTA POEZJĘ?

(Z „Drugiej księgi powiastek i szkiców przełożył R. Z.).

Marlittowa należy do moich ulubionych autorek. Już dlatego samego, że opisuje tak chętnie miłość młodych dziewcząt ku mężczyznom mego wieku. Kobieta rozumie naprawdę najlepiej serce kobiece, dlatego nie uważam tego dziwnego pociągu wiosny kobiecej do jesieni męskiej za prosty wymysł autorki, wyszukanej z trudem nowe motywy — dlatego przy czytaniu jej romansów wkrada się do mego serca słodka nadzieja, że może i na jesiennych zmarszczkach mego czoła kiedyś jeszcze rozpalą się odmładzające pocałowanie jakiej wiosenki wcielonej.

Ale nie chcę mówić o sobie. Chcę wam przedstawić dwie osoby, siedzące przed skromną plebanją, owinięta cudnie w gęsty zielony płaszcz dzikiego wina, na brzozywej ławeczce u brzozywego stolika w małym ogródku, z którego można widzieć dwa malownicze lasy a między nimi urywek dalekiego czeskiego Środogórza, jakby wetknięta tam pogarbiona pręga siennej mgły.

Jedną z tych osób jest to wysoki mężczyzna z poważnym, bladym obliczem, z wybit-

nym nosem orlim, na którym siedzą w złoto oprawne błyskotliwe okulary, z czarnymi włosami i takimiż zarostem, w którym przy dokładniejszym przypatrzeniu się można już dostrzec leciutki biały polysk przyszłej zimy żywota. Ale zima ta jest jeszcze w znacznym oddaleniu — sądziłbyście, że ma czterdzieści i kilka lat.

Obok tego mężczyzny widzieliście dziewczę mniej więcej 16-letnie, świeże i piękne, w jasno-zielonej sukience domowej, która nie świadczy wprawdzie o należytym przestudowaniu modnego żurnalu, ale pomimo to z jej pięknem ciałkiem bardzo wdzięcznie harmonizuje. Kiedy czasem głowę podniesie, schyloną nad jakąś robótką, doznajesz równie miłego wrażenia, jakby się przed tobą podniosło z cienia zielonych traw miłe oblicze wiosennego kwiatu. Główna jej podnosi się coraz częściej i patrzy z boku modrem oczkiem chytrze i zarobliwie na poważnego mężczyznę, który raz po raz przebiera palcami włosy na brodzie, albo poprawia okulary na orlim nosie.

Siedzi tak w milczeniu już dobrą chwilę. Wokół panuje miły szczęśliwy spokój lotniego wieczora. Tylko cichy brzęk owadów odzywa się u ich nóg, tylko ptaszek zatrzepocze niekiedy skrzydełkiem nad ich głowami, przelatując z gałęzi na gałąź, tylko dalekie hukanie dochodzi czasem do nich z lasu lub z pola. Ale ta głęboka i świąteczna cisza zaczyna być nie-

przyjemna panu w okularach. Lekko zarumienione jego oblicze okazuje niepokój, ciemne wąsy tworzą pod skubiącą je ręką dzikie fantastyczne figury, a jego wzrok zwraca się chwilami niespokojnie ku dziewczęciu, jakby się spodziewał, że ona rozerwie ciężkie kajdany tej cizy nieznosnej. Ale dziewczę milczy i tylko coraz niżej schyla swą piękną główkę.

Ta sytuacja wytworzyła się następującym sposobem.

Profesor Ostry skorzystał ze zaproszenia swojego przyjaciela proboszcza i przyjechał do niego na wakacje. Przebył już na plebanji dni czternaście. Rano wychodził z książką pod pachą do lasu, przy obiedzie zapuszczał się z proboszczem w rozmowę naukową, po południu wychodził znowu z książką do lasu, a czas po wieczery skracal sobie znowu w towarzystwie proboszcza dysputy polityczne. Pierwszą zmianę w tym przyjemnym życiu przyniosła właśnie sytuacja, w której myślny go widzieli w ogródku, a przyczyną tej zmiany była młodzianka siostrzenica proboszcza, panna Róża.

Jak wiadomo, jest każda dziewczyna trochę kokieta, choćby niewinna. Ich główki przejdą zawsze, nawet nieświadomie, sieć miłosną i osnuwają ich delikatne włókna około każdego mężczyzny, który się pojawi na ich widnokręgu. Tak i panna Róża. Wyrosła jak lilja

w celi klasztornej, pod stałym dozorem poważnego wuja i pobożnej matki, która zarządzała jego domem, w zaciszu tej plebanji, pozabawiona wszelkiego zetknięcia się ze światem, a przecież głowa jej była pełną takich samych myśli, jak głowy dziewcząt, które wyrosły wśród romansów i marnych zabaw świątecznych. Profesor Ostry nie przekroczył dotąd tej granicy życia, za którą przestaje już mężczyzna bez obrączki ślubnej, jak on, zajmować dziewczęce myśli, a powaga jego i trzymanie się zdala drażniły tem więcej młodą, niewinną kokieta. Nie zarzucała na niego sieci miłości, ale starała się o to, aby się nie zajmował tylko wujem proboszczem i swymi księgami, ale także nieco i jej małą, powabną osobką. Żywiła nieświadome pragnienie jakiegoś romantycznego epizodu w tem jednostajnym życiu na probostwie, a w tym epizodzie miałby profesor rolę nadwornego rycerza, a ona rolę jego damy — choćby tylko zartem. Przędła tę sieć ostrożnie, ale wyrwała, a dziś zarzucała pierwsze sieci koło swej ofiary. Proboszcz i siostra jego odjechali do bliskiego miasta, a kiedy Ostry wieczorem wrócił z lasu, zastał pannę Różę samą w ogródku przy stole, gdzie zwyczajnie z proboszczem jadła wieczernię. Pozdrowił ją niemem skinięciem głowy i przysiadł się do niej na ławeczce brzozywej. Co się działo po pewnej chwili, opowiedziałem już krótko powyżej.

(Dokończenie nastąpi.)

Spisek na życie prezydenta Kuby.

Londyn, 30 lipca (AW). Z Hawany donoszą, iż policja wykryła spisek na życie prezydenta republiki Kuby. W Santiago aresztowany został wyższy urzędnik Gonzalos, podejrzany o udział w spisku.

Udaremniony zamach na prezydenta Argentyny.

Paryż, 30 lipca. Jak donoszą z Buenos Aires, senator Molinari zawiadomił, iż prezydent Irigoyen o mało nie stał się ofiarą zamachu. Senator podał nazwiska spiskowców. Oświadczenie to wywołało wielkie zaniepokojenie. Oczekują aresztowań oraz dymisji gubernatora prowincji San Juan, dra Fryderyka Cantonięgo.

Zatarg japońsko-chiński na drodze do wyrównania

Londyn, 30 lipca. „Daily Telegraph” donosi z Tokio, że między posłem chińskim w Tokio, specjalnym wysłannikiem rządu nacjonalistycznego w Nankinie i premierem japońskim Tanaką, toczyły się rozmowy. Słychać, że Tanaka wskazał na to, iż rząd nankiński musi przed rozpoczęciem rokowań o zawarcie traktatu handlowego wycofać notę, zawiadamiającą Japonię o zerwaniu japońsko-chińskiego traktatu z roku 1896, gdyż notę tę rząd japoński uważa za naruszenie prawa międzynarodowego. Tanaka zaznaczył, że Japonia jest gotowa rozpocząć rokowania w sprawie rewizji traktatu, jeśli rząd nankiński wystąpi do rządu japońskiego, ożywiony duchem pojednawczym.

Wielki zjazd Legionistów w Poznaniu.

Poznań, 30 lipca (PAT). Na ważnym zjeździe prezesów i delegatów oddziałów okręgu Związku Legionistów polskich, który odbył się w Poznaniu 28 lipca br. po omówieniu spraw organizacyjnych uchwalono rezolucję treści następującej: Zjazd prezesów i delegatów oddziałów okręgu Związku Legionistów polskich w Poznaniu, stojąc na stanowisku aparytymnem składa hołd Ign. Mościckiemu Prezydentowi Naj. Rzplitej i najgłębszą część komendantowi pierwszemu Marszałkowi Polski J. Piłsudskiemu. Równocześnie zjazd solidaryzuje się z akcją płk. Ślawka, stojąc na stanowisku, że obowiązkiem społeczeństwa jest stanąć w zwartym szeregu przy budowie podwalin mocarstwowej Polski.

Z Jugosławii.

Misja gen. Hadzića niudana. — Intrzygi radykałów. — Polemika min. Marinkowića z Pribiczewicem o warunki nowej pożyczki. — Interesa prywatne górą. — Dr. Koroszec w służbie radykałów. — Opozycja nieustępliwa. — Trudności i niebezpieczeństwa.

Wszystko oczekuje nowego rządu. Misja gen. Hadzića nie powiodła się podobnie jak i innych powołanych; po dwutygodniowych szukaniach, konferencjach, audyencjach znalazł się tam, gdzie był na początku: wobec niustępliwych żądań opozycji chorwackiej i przeszkód, stawianych na każdym kroku przez dotychczasowych hegemonów serbskich.

Jest to doprawdy trudne do zrozumienia, jak dalece interesy stronnictwa a nawet jednostek odgrywają w sprawach publicznych rolę decydującą. Stronnictwo radykalne a zwłaszcza grupa b. premiera Wukiczewića niemal przysięgła, że nie dopuści do rządu innego stronnictwa, ani nawet nie zgodzi się na rząd neutralny, który chciał złożyć gen. Hadzić. Aby to nie wyglądało zbyt drastycznie, Wukiczewić usunął się w cień, a podstawą b. ministra skarbu dra Marinkowića, który ogłosił za niezbędne ratyfikowanie konwencji nettuńskiej z Włochami i zaciągnięcia wielkiej pożyczki w Anglii. — do czego potrzebne uchwały skupczyły. A właśnie opozycja nie chce obradować z obecną skupczyłą, w której się znalazł morderca, nie chce dopuścić do ratyfikacji konwencji nettuńskiej, szkodliwej nie tylko dla Dalmacji, ale dla całego królestwa i nie pozwoli na zaciągnięcie wielkiej pożyczki pod takimi warunkami, jakie przyjął dr. Marinkowić. Pribiczewić, towarzysz Radića, a były minister zdobył gdzieś przystęp do aktów i wydołał się wszystkim tajemnicom tej pożyczki. Nie trzeba dodawać, że je ogłosił w dziennikach, wykazując, jak wysokie trzeba będzie płacić procenty i ile kosztować będą pośrednictwa, poręczawczynie, odstępnie itp., a ile z tego wszystkiego dostaloby królestwo SHS, i jak dalece obciążałoby to nowymi podatkami ludność. Rozwiała się w dziennikach polemika z drem Marinkowićem, z której wyszedł zwycięsko Pribiczewić, ale to nie przeszkadza b. rządowi do forsowania pożyczki, bo przecież nie mogą utracić tego, co już mają prawie w kieszeni.

Jak w stosunkach wewnętrznych Jugosławii trudno zrozumieć wiele rzeczy, tak trudno pojąć, dlaczego ks. Koroszec, klerykał słowiański, oddał się w służbę radykałom i obecnie przyjął misję utworzenia gabinetu koalicyjnego na obraz i podobieństwo rządu poprzedniego, może nawet z większością tych samych ministrów. Jest to poprostu prowokacja Chorwatów i krok w następstwach nieobliczalny. Bo że opozycja stronnictwa ludowego chorwackiego nie jest tylko kaprysem, albo chwilowym złym humorem Radića, czują to wszyscy i widzą obecnie, jak dalece zbrodnia dokonana w skupczeniu na posłach chorwackich zjednoczyła Chorwatów i podniosła znaczenie Radića. Co

Wszystko oczekuje nowego rządu. Misja gen. Hadzića nie powiodła się podobnie jak i innych powołanych; po dwutygodniowych szukaniach, konferencjach, audyencjach znalazł się tam, gdzie był na początku: wobec niustępliwych żądań opozycji chorwackiej i przeszkód, stawianych na każdym kroku przez dotychczasowych hegemonów serbskich.

Jest to doprawdy trudne do zrozumienia, jak dalece interesy stronnictwa a nawet jednostek odgrywają w sprawach publicznych rolę decydującą. Stronnictwo radykalne a zwłaszcza grupa b. premiera Wukiczewića niemal przysięgła, że nie dopuści do rządu innego stronnictwa, ani nawet nie zgodzi się na rząd neutralny, który chciał złożyć gen. Hadzić. Aby to nie wyglądało zbyt drastycznie, Wukiczewić usunął się w cień, a podstawą b. ministra skarbu dra Marinkowića, który ogłosił za niezbędne ratyfikowanie konwencji nettuńskiej z Włochami i zaciągnięcia wielkiej pożyczki w Anglii. — do czego potrzebne uchwały skupczyły. A właśnie opozycja nie chce obradować z obecną skupczyłą, w której się znalazł morderca, nie chce dopuścić do ratyfikacji konwencji nettuńskiej, szkodliwej nie tylko dla Dalmacji, ale dla całego królestwa i nie pozwoli na zaciągnięcie wielkiej pożyczki pod takimi warunkami, jakie przyjął dr. Marinkowić. Pribiczewić, towarzysz Radića, a były minister zdobył gdzieś przystęp do aktów i wydołał się wszystkim tajemnicom tej pożyczki. Nie trzeba dodawać, że je ogłosił w dziennikach, wykazując, jak wysokie trzeba będzie płacić procenty i ile kosztować będą pośrednictwa, poręczawczynie, odstępnie itp., a ile z tego wszystkiego dostaloby królestwo SHS, i jak dalece obciążałoby to nowymi podatkami ludność. Rozwiała się w dziennikach polemika z drem Marinkowićem, z której wyszedł zwycięsko Pribiczewić, ale to nie przeszkadza b. rządowi do forsowania pożyczki, bo przecież nie mogą utracić tego, co już mają prawie w kieszeni.

Jak w stosunkach wewnętrznych Jugosławii trudno zrozumieć wiele rzeczy, tak trudno pojąć, dlaczego ks. Koroszec, klerykał słowiański, oddał się w służbę radykałom i obecnie przyjął misję utworzenia gabinetu koalicyjnego na obraz i podobieństwo rządu poprzedniego, może nawet z większością tych samych ministrów. Jest to poprostu prowokacja Chorwatów i krok w następstwach nieobliczalny. Bo że opozycja stronnictwa ludowego chorwackiego nie jest tylko kaprysem, albo chwilowym złym humorem Radića, czują to wszyscy i widzą obecnie, jak dalece zbrodnia dokonana w skupczeniu na posłach chorwackich zjednoczyła Chorwatów i podniosła znaczenie Radića. Co

Wszystko oczekuje nowego rządu. Misja gen. Hadzića nie powiodła się podobnie jak i innych powołanych; po dwutygodniowych szukaniach, konferencjach, audyencjach znalazł się tam, gdzie był na początku: wobec niustępliwych żądań opozycji chorwackiej i przeszkód, stawianych na każdym kroku przez dotychczasowych hegemonów serbskich.

Jest to doprawdy trudne do zrozumienia, jak dalece interesy stronnictwa a nawet jednostek odgrywają w sprawach publicznych rolę decydującą. Stronnictwo radykalne a zwłaszcza grupa b. premiera Wukiczewića niemal przysięgła, że nie dopuści do rządu innego stronnictwa, ani nawet nie zgodzi się na rząd neutralny, który chciał złożyć gen. Hadzić. Aby to nie wyglądało zbyt drastycznie, Wukiczewić usunął się w cień, a podstawą b. ministra skarbu dra Marinkowića, który ogłosił za niezbędne ratyfikowanie konwencji nettuńskiej z Włochami i zaciągnięcia wielkiej pożyczki w Anglii. — do czego potrzebne uchwały skupczyły. A właśnie opozycja nie chce obradować z obecną skupczyłą, w której się znalazł morderca, nie chce dopuścić do ratyfikacji konwencji nettuńskiej, szkodliwej nie tylko dla Dalmacji, ale dla całego królestwa i nie pozwoli na zaciągnięcie wielkiej pożyczki pod takimi warunkami, jakie przyjął dr. Marinkowić. Pribiczewić, towarzysz Radića, a były minister zdobył gdzieś przystęp do aktów i wydołał się wszystkim tajemnicom tej pożyczki. Nie trzeba dodawać, że je ogłosił w dziennikach, wykazując, jak wysokie trzeba będzie płacić procenty i ile kosztować będą pośrednictwa, poręczawczynie, odstępnie itp., a ile z tego wszystkiego dostaloby królestwo SHS, i jak dalece obciążałoby to nowymi podatkami ludność. Rozwiała się w dziennikach polemika z drem Marinkowićem, z której wyszedł zwycięsko Pribiczewić, ale to nie przeszkadza b. rządowi do forsowania pożyczki, bo przecież nie mogą utracić tego, co już mają prawie w kieszeni.

Jak w stosunkach wewnętrznych Jugosławii trudno zrozumieć wiele rzeczy, tak trudno pojąć, dlaczego ks. Koroszec, klerykał słowiański, oddał się w służbę radykałom i obecnie przyjął misję utworzenia gabinetu koalicyjnego na obraz i podobieństwo rządu poprzedniego, może nawet z większością tych samych ministrów. Jest to poprostu prowokacja Chorwatów i krok w następstwach nieobliczalny. Bo że opozycja stronnictwa ludowego chorwackiego nie jest tylko kaprysem, albo chwilowym złym humorem Radića, czują to wszyscy i widzą obecnie, jak dalece zbrodnia dokonana w skupczeniu na posłach chorwackich zjednoczyła Chorwatów i podniosła znaczenie Radića. Co

wieckiego „Hercen”, który wyjechał już w dalszą podróż do Rosji.

Start samolotu ze szczytu Jungfrau.

Zurych, 30 lipca. Kapitan Wirth, któremu niedawno udało się wylądować na polu firnowym na szczycie Jungfrau, zdołał stamtąd wysłać samolot i przybył na lotnisko w Lozannie.

Katastrofa kolejowa w Nowym Jorku

Nowy Jork, 30 lipca. W niedzielę w nocy pociąg kolei nadziemnej najechał na inny pociąg, zatrzymany na linii wraz z czterema innymi pociągami z powodu krótkiego spiecia. Siła uderzenia była tak wielka, że jeden wagon został zupełnie strącony, 25 osób odniosło rany. We wszystkich pociągach, wiozących wycieczki, wybuchła panika, powiększona jeszcze zgaśnięciem światła oraz płomieniami, jakie się poczęły wydobywać z rozbitego wagonu. Około 1000 osób musiało pieśzo wzdłuż toru udać się do najbliższej stacji.

Przejazd Nobilego przez Niemcy.

Warnemünde, 30 lipca. W poniedziałek rano przybył z Kopenhagi generał Nobile z towarzyszącymi. Wbrew ostatnim doniesieniom Nobile nie będzie przejeżdżał przez Berlin, lecz uda się najkrótszą drogą do Włoch przez Rostok, Ludwigslust, Magdeburg, Halle i Niemcy południowe.

Wywiady z Nobilem i Behounekem

Kopenhaga, 30 lipca. Prof. Behounek oświadczył, że między kierownictwem „Citta di Milano” a kierownictwem „Itali” powstały spory, które są może najgłośniejszymi rpyczynkami katastrofy „Itali”. Sztokholm, 30 lipca. W wywiadzie z nadzwyczajnym korespondentem sztokholmskiego dziennika „Tidende” oświadczył prof. Behounek, że kiedy „Itali” znajdowała się dnia 24 maja nad biegunem, dał nagle Nobile znak, na który nakręcony gramofon zagrał hymn faszystowski „Giovanezza” i włoski marsz irydyntystyczny. Następnie przywołano do liny szlendar wolski i krzyż, ofiarowany przez papieża i spuszczone na lody. Planu usadowienia się na biegunie Malmgreena i prof. Contremoli musiano zaniechać z powodu panującego silnego wiatru. „Itali” krążyła przez dwie godziny nad biegunem, poczem rozpoczęła podróż powrotną. Malmgreen, Behounek i Contremoli mogli po drodze robić notatki i spostrzeżenia.

Druzgocąca kłeska komunistów w Czechach.

Praga, (PAT) Na terytorjum Czechosłowacji odbyły się wybory delegatów robotników kolejowych. Komuniści ponieśli druzgocąca kłeskę, albowiem na ogólną liczbę 128.000 głosów uzyskali zaledwie 12.557.

Sprawa wyjazdu Stresemanna do Paryża.

Berlin, 30 lipca. Minister Stresemann ma przybyć do Berlina w połowie sierpnia. Jeżeli konflikt w sprawie wydania dwu zbiegłych do Niemiec osób, skazanych przez sąd francuski, zostanie pomyślnie załatwiony, można uważać jego podróż do Paryża za pewną. Podróż tej przypisują wielkie znaczenie symboliczne w związku z zbliżeniem francusko-niemieckim i rozwiązaniem sprawy okupacji.

Echa spisku przeciw królowi hiszpańskiemu.

Paryż, 30 lipca. Sekretarz hiszpańskiej Ligi Obrony Praw Człowieka donosi, że rząd hiszpański zwolnił z więzienia 1.725 osób, wmięszanych w spisek przeciwko królowi. Przy zwolnieniu doszło przed więziami do poważnych starć między tłumami a policją. Zandamierja opanowała zamieszki.

Ruch rewolucyjny zesłańców w kolonii portugalskiej.

Paryż, 30 lipca. Według urzędowego doniesienia z Lizbony portugalski minister kolonii otrzymał wiadomość o wybuchu rozruchów w kolonii Angola, wywołanych przez przebywających tam zesłańców, w związku z ruchem powstańczym w Portugalji. Rząd postanowił wysłać do Angoli krążowniki „Costa” i „Laurenza”, celem przywrócenia porządku.

Bela Kuhn w drodze do Rosji.

Berlin, 30 lipca. (PAT). Bela Kuhn został wczoraj pod silną eskortą policji przetransportowany ze Szczucina na podkład statku so-

Sowieckie subwencje na propagandę komunistyczną w Czechach.

Praga, 30 lipca. Socjal. demokratyczny „Glas Lidu” publikuje szereg rewelacyjnych danych o rozmiarach subsydjów finansowych Kominternu dla czeskiej ekspozytury komunizmu. Regularne

Wiadomości z kraju.

Pijany szofer powodem strasznej katastrofy taksówki.

Jedna osoba zabita, trzy ciężko ranne.

Z Warszawy telefonują nam: W dniu wczorajszym na ul. Chłodnej miała miejsce katastrofa taksówki, której kierowca Jan Bielak był pijany do nieprzytomności. Taksówką uderzyła w słup latarni elektrycznej,

rozbijając ją zupełnie, przyczem jeden z pasażerów Eugeniusz Piórczyński zabity został na miejscu, trzej pozostali ciężko ranni, szofer dziwnym zbiegiem okoliczności ocalał.

—o—

Katastrofalny pożar lasów w Tatrach.

Zakopane, 30 lipca (PAT) Pożar lasów w Roztokach trwa w dalszym ciągu już 3 dni. Dotychczasowa akcja ratunkowa wydaje minimalne rezultaty i zdaje się być bezwzględnie koniecznością przybycie oddziału saperów z Krakowa dla stłumienia pożaru, który z każdą godziną bardziej zagraża ogromnym lasom tatrzańskim.

Pożar posuwa się w dół doliny Rozłoków, gdzie zaczęły się już palić obszary wysokich smreków.

Według dotychczasowych obliczeń spłonęło dotychczas około 40 morgów lasów. Obfity deszcz, który przeszedł w dniu wczorajszym nad Zakopanem i zdawało się, że zażegnany pożar, okazał się bezskuteczny.

—o—

Pożar największej willi w Jaremczu.

Lwów, 30 lipca (PAT) Jak donosi „Chwiał“ wczoraj około godz. 9 wieczór wybuchł w Jaremczu pożar, który ogarnął jedną z największych domów uzdrowiska, a mianowicie położoną w centrum Jaremcza obok dworca willę „Hanus“. Pożar powstał w składzie nafty i benzyny, znajdującym się obok tej

willi. W sali damingowej i teatralnej znajdującej się w tej willi powstała wśród licznie zebranych letników wielka panika. Przybyła straż pożarna, która po kilkugodzinnej akcji zdołała pożar opanować. Z ludzi nikt nie poniósł szwanku.

—o—

Nowe budowle rządowe w Gdyni.

Ministerstwo sprawiedliwości przystępuje wkrótce do budowy gmachu sądu okręgowego w Gdyni oraz budowy więzienia śledczego. Gmach ma być ukończony w lecie 1930 roku.

Częściowe wstrzymanie żeglugi na Wiśle.

Żegluga na Wiśle na odcinku Warszawa-Puławy została wstrzymana z powodu niskiego stanu wody.

Ckradzenie wagonu towarowego w czasie ruchu.

Z Warszawy donoszą: W dniu wczorajszym dyżurny ruchu na dworcu gdańskim otrzymał meldunek, że wzdłuż toru linii kolejowej obwodowej leżą na placie jacyś osobnicy jeden od drugiego w odległości 5 metrów. Spodziewając się, że są to złodzieje kolejowi, dyżurny ruchu zawiadomił policję państwową, która wysłała na miejsce silny patrol. Złodzieje, prze czuwając grożące niebezpieczeństwo zdołali w porę zbiec. Policjanci natomiast znaleźli 5 bali materiałów na jesionki, po 38 metrów każda, będących własnością fabryki Spira w Białymstoku. Z przeprowadzonych dochodzeń okazało się, że przy jednym z pociągów szły 2 wagony z manufakturą i 128 bali towaru wyrzucono z wagonów tych na tor kolejowy. Dzięki pospiesznej akcji komisariatu policji zdołano 27 bali uratować. Ile złodzieje zdołali ukryć władze nie mogą stwierdzić.

Wybuch w składzie chemicznych.

Z Łodzi donoszą: W nocy na niedzielę, koło g. 1 nastąpił gwałtowny wybuch w składzie chemicznych i smarów Emila Hadrjana przy ul. Cegielnianej 81. Wybuch był tak silny, że w wielu domach na przestrzeni kilkuset metrów od miejsca eksplozji ludzie powypadali z łóżek, a w bezpośrednim sąsiedztwie, w pałacu Kestenbergów, popękaly mury. Po trzech bezpośrednio po sobie następujących detonacjach, wybuchł olbrzymi pożar. Straż ogniowa oraz policja ewakuowała natychmiast dom starców i kalek, znajdujący się przy ul. Narutowicza i klinice położnych. Łóżka z chorymi powystawiano na ulicę. Kilkadziesiąt osób zostało ciężko rannych.

Katastrofa spowodowana została wybuchem węgłowodoru.

Po wybuchu zapanowała panika wśród mieszkańców pobliskich domów. Największa panika zapanowała w klinice położnych, gdzie kobiety dopiero co po operacji poczęły wyskakiwać z łóżek i uciekać na ulicę. Pomoc około 6 karetka pogotowia ratunkowego.

—o—

RUCH NA KOLONIACH LETNICH.

W końcu lipca i w początkach sierpnia rozpoczynają się powroty dzieci, sprowadzonych z niewyzwolonych terenów Niemiec i Górnego Śląska na lipcowe kolonie letnie w Polsce, organizowane przez Związek Obrony Kresów Zachodnich. Równocześnie następują nowe przyjazdy na kolonie sierpniowe: około 2000 dzieci z Westfalii, kilkaset z Górnego Śląska i ponad 100 dzieci z Wiednia. Ogółem w lipcu i sierpniu r. b. Z. O. K. Z. przyjął, względnie przyjmują na kolonie letnie około 20 000 dzieci polskie z obczyzny.

NA FUNDUSZ WDÓW PO POLEGŁYCH POLICJANTACH. Ambasador francuski, p. Laroche, z okazji święta narodowego Francji w dniu 14 lipca, ofiarował do dyspozycji komendanta głównej P. P. 300 zł na fundusz wdów i sierót po poległych policjantach.

KURSY SAMORZĄDOWE. Dnia 1 października r. b. rozpoczyna się w Warszawie na studjum administracji komunalnej przy wydziale politycznym Wolnej Wszechnicy Polskiej, IV z kolei kurs dla pracowników samorządowych i trwać będzie do końca stycznia 1929 r. Kurs odbywać się będzie w dwóch równoległych grupach (o ile zgłosi się odpowiednia liczba kandydatów), a mianowicie: na grupie A dla pracowników miejskich i powiatowych, na grupie B dla pracowni-

ków gmin wiejskich. Minister spraw wewnętrznych, gen. Składkowski, specjalnym okólnikiem, rozesłany do wojewodów, poleca, aby samorządy wysłały na kurs powyższy i następane pracowników, zajmujących stanowiska samodzielne i wykazujących specjalne uzdolnienia. Kandydaci, przyjęci na kurs, mają otrzymać urlopy płatne.

ZAMACH SAMOBÓJCZY ŚWIADKA W POLICJI Onegdaj o godz. 11 przed południem przybył do wydziału śledczego przy ul. Kazimierzowskiej we Lwowie Franciszek Lenar, wypuszczony onegdaj z więzienia na podstawie amnestji, znany i wielokrotnie karany włamywacz. Lenar podejrzany był o dokonanie włamania do poczty w Jajłowcu. Z początku aresztowano go, po jednodniowym pobyciu jednak w areszcie wypuszczono go na wolną stopę. Onegdaj wezwano Lenara od wydziału śledczego, celem przesłuchania w charakterze świadka. W czasie przesłuchania Lenar na chwilę wyszedł i rzucił się w zamiarze samobójczym z pierwszego piętra na podwórze. Upadek był nieszkodliwym, a Lenara, na którego już padło pewne podejrzenie, zamknięto w areszcie.

WYKOLEJENIE SIĘ POCIĄGU. Onegdaj około godziny 9-taj na przeszerzeniu Ustrzyki Dolne-Ustjanowa (pow. Lisko) wykoleił się pociąg towarowy. Osm wagonów uległo zniszczeniu, ofiar w ludziach na szczęście nie było.

Popierajcie T. S. L.

Kto weźmie udział w obradach XXX konferencji prawa międzynarodowego w Warszawie.

Dnia 9 sierpnia rozpoczyna się w Warszawie międzynarodowy zjazd Trzydziestej Piątej Konferencji Towarzystwa Prawa Międzynarodowego. Zjazd będzie trwał do dnia 15 sierpnia. Honorowym Prezydentem Konferencji jest Marszałek Piłsudski, prezesem prof. Zygmunt Cybichowski, wiceprezesem lord Phillimore. Komitet przyjęcia tworzą: prezes ministrów dr. K. Bartel, ministrowie Zaleski, Meyszłowicz, Świtalski, Kwiatkowski, Jurkiewicz, wiceministrowie Wysocki, Car i Doleżal, prezes sądu najw. Wł. Seyda i prezydent Warszawy inż. Słomiński, a nadto panie: Augustowa Zaleska, Aleksandrowa Meyszłowicz i Alfredowa Wysocka. Obrady konferencji odbywać się będą w gmachu Techników, Ozackiego 3-5.

Inauguracyjne zebranie odbędzie się w Pałacu Rady Ministrów. Dnia 10 sierpnia obradami generalnego zebrania przewodniczyć będzie p. Megalos A. Caloyanni, b. sędzia sądu apelacyjnego w Kairze, obradom sekcji morskiej i handlowej dr. Van Slooten, sędzia sądu apelacyjnego w Hadze. Dnia 11 sierpnia obradom ogólnego zebrania przewodniczyć będzie generał sir George Macdonogh (prof. Cybichowski złoży referat o „okupacji wojennej“), obradom sekcji dr. Van Slooten z Hagi i p. Algot Bagge, sędzia sądu apelacyjnego w Szwecji. Dnia 13-go sierpnia zebraniu ogólnemu jak poprzednio gen. Macdonogh, obradom sekcji p. Amos J. Peaslee (Ameryka) i p. Louis Franck; dr. Roman Kuratow-Kuratowski złoży referat o arbitrażu w międzynarodowym prawie handlowym.

Dnia 14 sierpnia przewodniczyć będzie ogólnemu zebraniu senior Don Alejandro Alvarez, członek Trybunału Haskiego (prof. Leon Babiński będzie referował o „konflikcie międzyprovincialnym w prawnym prawie międzynarodowym“) oraz lord Phillimore. Obradom sekcyjnym przewodniczyć będzie prof. Rostworowski i dr. Maks Hinrichsen, prezes senatu. Dnia 15 sierpnia generalnemu zebraniu przewodniczyć będzie Sir Hugo Mifsud, b. prezes ministrów Madry i mr. Vaughan Williams. Obradom sekcyjnym przewodniczyć będzie prof. Juljann Makowski. Przewodniczyć konferencji finalnej będzie prof. Z. Cybichowski.

Płonący autobus z pasażerami.

Z Paryża iskrowo donoszą: Pod Irun przy wybrzeżu baskijskim autobus, wiozący 14 Angielok, najechał kolo Renterii z powodu złamania się osi na drzewo i

wpadł do rowu, grzebiąc pod sobą wszystkich pasażerów, nadto stanął w płomieniach. Jedna dziewczyna spaliła się żywcem, wszystkie inne doznały ciężkiego poparzenia.

350-lecie Uniwersytetu Św. Batoiego w Wilnie.

W roku bieżącym upływa 350 lat od czasu założenia w prastanem polskim Wilnie Almae Matris Vilnienensis. W tej kresowej kuzyni hartowały się te genialne umysły — jak Mickiewicz i Słowacki, tu w tej intelektualnej skarbnicy czerpał wiedzę cały szereg wielkich mężów polskich, roznoząc owoce nauki polskiej w cały świat.

Uroczystość obchodu jubileuszowego, z racji przypadającego za rok 40-lecia wskrzeszenia U. S. B. w wolnej, niepodległej Polsce — odłożono do przyszłego roku.

Oto w krótkości dzieje Wszechnicy wileńskiej. Dnia 7 lipca 1587 r. król Stefan Batory podnosi do godności uniwersyteckiej istniejące w Wilnie już od 1569 r. gimnazjum OO. Jezuitów. Z chwilą ogłoszenia dekretu królewskiego rozpoczął się rozwój Akademii, założonej na gruntach, ofiarowanych przez ks. biskupa Walerjana Prochaszewicza OO. Jezuitom, którzy między rokiem 1578 a 1620 zbudowali Kolegium w stylu barokowym, nazwane potem imieniem Skargi Poczobuta, a będące właściwie zawiązkiem kompleksu budynków, składających się na dzisiejszy uniwersytet. Do wieku XIX uniwersytet rozszerzał się ustawicznie, a obecnie przedstawia poważny cykl budynków z dziedzińcem dziedzińcami.

Dumą i chlubą Akademii wileńskiej jest obserwatorium astronomiczne, wzniesione w latach 1782 do 1788. dzięki szkodroliwosci ks. Poczobuta, wybitnego astronoma i astrologa.

Od pierwszej chwili założenia uniwersytet stał się głośną nie tylko na Polskę, lecz i na zagranicę uczelnią, do której gromadziła się młodzież polska, węgierska i włoska, na czele której stali wybitni mężowie i pedagodzy. Dość wymienić ks. Piotra Skargę, ks. Jakóba Wujka, ks. Marcjana Czarbiewskiego, dwóch Kojalowiczów, Macieja; Sarbiewskiego, ks. Marcjana Poczobuta i wreszcie ks. Adama Nauruszewicza.

Akademia, opartana prawach przywilejów króla Stefana Batoroego, dotrwała w niezmienionej formie aż do czasów kasaty Jezuitów i Komisji edukacyjnej przez Moskali.

W pierwszej połowie XVII w. była powiększona o wydział prawny. Mimo licznych starań, wydziału medycznego nie otworzono. Dopiero reforma Komisji edukacyjnej, dokonana przez ks. Poczobuta, wprowadziła Akademię na nowe tory, jako Szkołę Główną Wielkiego Księstwa Litewskiego. Podzielona została na kolegium fizyczne (wydział matematyczno-przyrodniczy i medyczny) i moralne (wydział teologiczny, prawniczy i literacko-historyczny).

W odrodzonym Uniwersytecie skupiają się wybitni i znakomici uczeni polscy. Obok znakomitego astronoma ks. Poczobuta, zasłynęli: przyrodnicy Gilliber, Fonster, Jundziłł, chemik Jedrzej Śniadecki, chirurg Briotet, matematyk Narwojcz, architekt Gucewicz, malarz Szmulgiewicz i wreszcie ekonomista ks. Strojnowski. Poziom naukowy Uniwersytetu podniósł się jeszcze wyżej w czasach niewoli. Wtedy to przez długie lata był on jedyną placówką i ośrodkiem nauki polskiej.

W roku 1803 rząd rosyjski zamienił ówczesną Szkołę Główną na Uniwersytet wileński o czterech wydziałach, mianując równocześnie kuratorem księcia Adama Czartoryskiego. W okresie tym prowadzą i kształcą młodzież profesory tej miary, jak Jedrzej i Jan Śniadecki, Buzebjusz Słowacki, Joachim Lelewel, Gołuchowski, Borowski, Grodek i inni. W tym czasie powstało wśród młodzieży owo słynne życie filareckie i filomackie, w tym czasie zabiły się talenty Zana, Czeczota, Odyńca, a wreszcie Mickiewicza i Słowackiego.

Po upadku powstania listopadowego, Uniwersytet zamknięto i otworzono go dopiero po uzyskaniu niepodległości w 1919 roku.

Dzisiejszy Uniwersytet posiada 6 wydziałów i liczy około 3000 słuchaczy. Przetrwiał wielki, powrócił do dawnej zaszczytnej roli, krzewiąc na dalekich kresach kulturę polską.

Wiadomości ze świata.

Papież za kilka dni powróci do zwykłych zajęć.

Pisma wiedeńskie donoszą z Rzymu: Onegdajszvy wypadek papieża minął bez dalszych komplikacji.

Papież już w dniach najbliższych powróci do swych zajęć i wznowi udzielanie posłuchań.

Światowy kongres inżynierów w Japonji.

W październiku 1929 r. w Tokio odbędzie się światowy kongres inżynierów. Ameryka przypisuje temu kongresowi doniosłe znaczenie. B. minister przemysłu i handlu, Hoover, kandydat na prezydenta Stanów Zjednoczonych, stanął na czele komitetu, złożonego z 78 inżynierów amerykańskich i zadeklarował swój osobisty udział w kongresie.

Wielkie zainteresowanie obudził wspomniany kongres również w państwach europejskich, a w szczególności w niemieckich sferach lotniczych i w niemieckim przemyśle lotniczym, dla którego Japonja przedstawia wielkie wartości.

—o—

(3.) PRZEDWOJENNA ROLA NIEMCÓW NADBAŁTYCKICH. Dziennikarz niemiecki, Fritz Engel, opisując swój pobyt w Estonji w berlińskim „Tagblatt“, poświęca następujące uwagi tamtejszym Niemcom: „Można łatwo pojąć, że Niemcom nie przypada do smaku nowy porządek rzeczy. Mniejszość niemiecka, wynosząca dwa do trzech procentów ludności, była niegdyś klasą rządzącą. Posiadała ziemię w największych rozmiarach, a wielcy carowie obłębnie tolerowali tych małych carzyków. Na kulturze ludu estońskiego tym Niemcom nie należało. Byli to junkrzy, bardziej junkierscy od junkrów pruskich. Jeden z najpotężniejszych baronów bałtyckich powiedział, że lud estoński, nie potrzebuje sukót. Dziś w Estonji analfabetyzm jest już na wymiaru. Ci baronowie bałtyccy, tak dumni ze swojej niemieckości, dostarczali carom generałów i wysokich urzędników nie zawsze dla dobra Niemiec (tembardziej Rosji U. R.). Gdy wybuchła wielka wojna, baronowie bałtyccy entuzjastycznie szli na rzeź Rosji, gdy Niemcom szło lepiej, marzyli o nowem pruskim księstwie. A właśnie każdy Niemiec musi ze strachem przypominać sobie praktyki niemieckiej okupacji. Niemcy, wyswobodzwszy Estonję z pod knuta rosyjskiego, wzięli ją pod „knut niemiecki“. Tyle Niemiec o roli Niemców w Estonji. Należy dodać, że rząd estoński wywłaszczył baronów niemieckich i ziemię ich rozparcelował między chłopów i żołnierzy.

(4.) SPRAWA ULASKAWIONYCH AUTONOMISTÓW ALZACKICH. Paryska Agencja Havasa donosi: Ulaskawienie dwóch autonomistycznych deputowanych alzackich, Riédina i Rossego, skazanych w procesie kolmarskim, uwolniło ich tylko od kary więzienia. Natomiast utracili praw obywatelskich i politycznych pozostaje nadal w mocy, skutkiem czego obaj wymienieni deputowani nie mogą zasiadać w Izbie deputowanych.

(5.) ŚNIECIE RYB W SPREWY. Jak donoszą pisma berlińskie, pomiędzy nową ulicą Frydryka a cymkiem Buscha w Berlinie spozostregi przechodnie setki martwych ryb, niesionych falami Sprewy. Urząd opieki nad wodami zarządził natychmiast łowienie martwych ryb za pomocą sieci. Urząd wodny stwierdził, że to masowe śniecie ryb nastąpiło skutkiem deszczu, który przepłynął rzyry odpływowe kanałów i wielkie ilości karmy wpadła do rzeki, zatrzymując wodę i pozabawiając ją tlenu. Ażeby zapobiec dalszemu śnieciu ryb, otworzono śluzy i wprowadzono świeżą wodę do Sprewy. W przeciągu kilku godzin przepłukano rzekę na całej przestrzeni Berlina.

Wiadomość ta musi wywołać smutne refleksje wśród ludności nawiąskającej w województwie krakowskim. Zatrzymanie masowe ryb w całym dorzeczu ściekami fabrycznym jest na porządku dziennym. Śnięcie ryby pływają dalej i służą nawet nadbrzeżnej ludności za pokarm. Bodać czy nie spożywamy ich nawet w Krakowie.

POSTĘPOWANIE KONKURSOWE W SPRAWIE STINNESSA. Z Berlina donoszą: Postępowanie konkursowe w sprawie fabryki Stinnessa „Aga“ zbliża się ku końcowi. Zarządca masy konkursowej wypłacił wierzycielom w trzech ratach 7 procent wierzycielności. Przed zakończeniem ma być jeszcze wypłacona kwota w wysokości 1—2 proc. Pierwotnie miano wypłacić 20 procent pasywa, ale okazały się tak wielkie, iż można było wypłacić tylko nieznaczna zadatek.

Niezależnie od konkursu toczy się postępowanie karne przeciw Edmardowi Stinnessowi, który miał się dopuścić przekroczenia postanowień kodeksu handlowego o akcjach. Postępowanie zostało wdrożone na żądanie wierzycieli, którzy spodziewają się tą drogą więcej odzyskać, niż to jest możliwe, na podstawie postępowania konkursowego.

STARCIE Z WIĘZNIAMI. Z Nowego Jonku donoszą: Siedmiu więźniów, pracujących na fermie pod miastem Houston (Teksas), uzbroido się potajemnie i próbowało wczoraj uciec. Po zacietej walce ze strażnikami, podczas której zabił jednego strażnika, udało się im zdobyć samochód, którym uciekli. W pogon udala się żandarmerja i kilku oficerów. Podczas strzelaniny w czasie pościgu dwaj oficerowie i dwaj zbiegcy zostali ciężko ranni. Zbiegów wreszcie otoczono i wszystkich ujęto.

205 WYPADKÓW ŚMIERCI W DNIU JUBILEUSZU NIEPODLEGŁOŚCI STANÓW ZJEDNOCZONYCH. Jak donoszą dzienniki amerykańskie, w Stanach Zjednoczonych w dniu 4 lipca podczas obchodów jubileuszowych niepodległości, około 205 osób poniosło śmierć wskutek wypadków utonięcia, upałów i puszczania ogni sztucznych. Najwięcej wypadków śmierci wskutek silnych upałów zanotowano w Nowej Anglii. Przeszło sto osób utonięło podczas kąpiei w miejscowościach nadmorskich, jeziorach i rzekach. Wypadków śmierci wskutek niewłaściwego obchodzenia się z ogniami sztucznymi maliczonego około piętnastu i to przeażalnie w śród dzieci. W Kansas City, gdzie był najsilniejszy upał, jako pamiętają tam w dniu 4-go lipca od ostatnich 10 lat, zanotowano trzy wypadki śmierci wskutek udaru słonecznego. W Pensylwanji i okolicy zanotowano 17 wypadków śmierci wskutek ogni sztucznych, utonięcia, upałów i piorunów. Przeszło sto osób zostało pokaleczonych wskutek przedwczesnych eksplozji ogni sztucznych w czasie obchodów 4 lipca.

OŚTRA EPIDEMIA INFLUENZY WŚRÓD INDIAN W KANADZIE. Z Montreal donoszą: Wśród ludności indyjskiej w północnej Kanadzie szerzy się epidemia influenzy, na którą umierają setki ludzi. Wśród białych nie zanotowano wypadku influenzy.

(6.) KS. KAROL RUMUŃSKI, który na mocy porozumienia państw aljańskich został przez rząd belgijski internowany w pewnej willi w Ardenach, przeniósł się obecnie do Ostendy. Tutaj zamieszkuje willę na przedmieści Le Coquet.

Z Radio.

Program stacji radiolonicznych:

Wtorek, 30 lipca, 1928.

Kraków. (566). Godz. 13-13.10: Transm. sygnału ozdobnego hejnału z wieży Mariackiej, kom. lotn.-meteor. Godz. 15-15.20: Transm. kom. meteor. i gosp. Godz. 17-17.25: Koncert z płyt gram. Godz. 17.25-17.50: Pogadanka dla rodziców i wychowawców; p. Rettinger-Zubrzycka; „Szkoły w Belgii”. Godz. 18-19: Transm. z Warszawy. Godz. 19-19.20: Rozmaitości. Godz. 19.30-19.55: Odczyt: „Piękno i poczucie stawów tatrzańskich”, wygl. T. Midowicz. Godz. 19.55-20.05: Transm. kom. roln. i bot. krak. giełdy zboż. Godz. 20.05-20.15: Komunikaty. Godz. 20.15: Transm. z Warszawy. Godz. 22.30-23.30: Transm. muzyki tanecznej. Warszawa. (1111). Godz. 13-13.10: Sygnał czasu, hejnał z wieży Mariackiej w Krakowie, kom. lotn.-meteor. Godz. 13.10-15: Przerwa. Godz. 15-15.20: Komunikaty: meteor., gosp., nadprogram. Godz. 15.20-17: Przerwa. Godz. 17-17.25: Przegład polityki międzynarodowej za m. lipiec — wygl. dr. Jan Trzymala-Grabowiecki. Godz. 17.25-17.50: Transm. z Katowic. Godz. 17.50-18: Przerwa. Godz. 18-19: Koncert popularny. Wyk. Tola Mankiewiczowa (sopran), Helena Ostrowska (fort.), Kazimierz Butler (wolon.), Leopold Dworakowski (skrzypce). Godz. 19-19.20: Rozmaitości. Godz. 19.20-19.30: Przerwa. Godz. 19.30-19.55: Odczyt: „Padaczka” — wygl. dr. Zygmunt Bychowski. Godz. 19.55-20.05: Kom. rolniczy, oraz transmisja z Krakowa not. giełdy zboż. krakowskiej. Godz. 20.05-20.15: Nadprogram i komunikaty. Godz. 20.15: Koncert popularny orkiestry Filharmonii Warszawskiej. Wyk. Orkiestra pod dyr. Zdzisława Górzynskiego i Edwarda Wejmana (puzon). W pierwie huletny „Messenger Polonii” w jez. franc. Godz. 22-22.05: Sygnał czasu, kom. lotn.-meteor. Godz. 22.05-22.20: Kom. PAT'a. 22-22.30: Kom. policyjny, sportowy i nadprogram. Godz. 22.30-23.30: Muzyka taneczna z rest. „Oaza”. Orkiestra pod kier. Wacława Roszkowskiego i Ignacego Karłowicza. Poznań. (3448). Godz. 7-7.15: Gimnastyka poranna, przeprowadzi p. Waxmann. Godz. 13-14: Sygnał czasu. Koncert „Tria”. Radia Poznańskiego. Wyk.: Franciszek Sykora (skrzypce), Paweł Müller (wolonczela), Hugo Ołkczyn (fortepian). Godz. 14-14.15: Notowania giełdy pien. i cen targ. rzeźni miejskiej. Godz. 14.15-14.30: Komunikaty PAT'a. Godz. 18-19: Transmisja z Warszawy. Godz. 19-19.20: Najnowsze wiadomości z Powazecznej Wystawy Krajowej. Godz. 19.20-19.45: Odczyt: „Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (wygl. p. Franciszek Kolbuszewski). Godzina 19.45-20.15: Odczyt: „O wolności woli” — (wygl. p. dr. Niesiołowski). Godz. 20.15-22: Koncert popularny orkiestry Filharmonii Warszawskiej — Wyk. Orkiestra pod dyr. Zdzisława Górzynskiego i solistów. Godzina 22-22.20: Sygnał czasu kom. gospod., meteor. i PAT'a. Godz. 22.20-22.40: Nadprogram. Godz. 22.40-24: Muzyka taneczna z „Palais Royal”. Katowice. (422). Godz. 16.40-17: Kom. Polsk. Zw. Zrzecz. Gosp. Woj. 81. i wyd. oświecenia publicznego Woj. 81. Godz. 17-17.25: Nadprogram. Godz. 17.25-17.50: Odczyt. Godz. 17.50-18: Przerwa Godzina 18-19: Koncert popołudniowy. Godz. 19-19.20: Rozmaitości. Godz. 19.20-19.30: Komunikat harcowski. Godz. 19.30-19.55: Odczyt: „Rolnictwo współczesne w Polsce” w języku franc. Godz. 19.55-20.05: Komunikat z Warszawy. Godz. 20.05-20.15: Przerwa. G. 20.15-22: Transmisja z Warszawy. Godz. 22-22.20: Sygnał czasu oraz kom. lotn.-meteor. i PAT'a. Godz. 22.20-23.30: Transm. muzyki tanecznej. Wilno. (433). Godz. 13: Transmisja z Warszawy. Godz. 17-17.20: Muzyka z płyt gram. Godz. 17.25-17.50: Transm. z Katowic. Godz. 17.50-18: Komunikaty. Godz. 18-18.15: Chwilka litewska. Godz. 18.15-19: Transmisja muzyki popularnej z ogrodu cukierni Sztrella w Wilnie, Orkiestra pod dyr. Mikołaja Salnickiego. Godz. 19.05-19.30: Audycja recytacyjna „Ka tarynka” Bolesława Prusa, wygłosi Halina Hehen dlingerówna. Godz. 19.30-19.35: „Podległowa w sprawie gen. Nobila w r. 1928”, odczyt wygłosi Stanisław Romer. Godz. 20.15-22: Transmisja z Warszawy. Godz. 22-22.30: Transmisja z Warszawy. Godz. 22.30-23.30: Transmisja z Warszawy.

Otwarcie wystawy ogrodniczej w Toruniu.

W związku z otwarciem w Toruniu wystawy ogrodniczo-przemysłowej, w dniu 28 br. przybył do Torunia autem z Warszawy p. minister rolnictwa Niezabytowski, gdzie powitał go w zastępstwie p. wojew., który w sprawach urzędowych wyjechał do Poznania, naczelnik wydz. rolnictwa p. Cecenowski i naczelnik wydziału p. Molin, oraz prezydent miasta p. Bolt i prezes pomorskiej Izby Rolniczej p. Esden-Tempski. Po paruminutowym pobycie w gmachu województwa odjechał p. minister na plac wystawowy, gdzie u głównej bramy powitał go prezes komitetu wystawy dr. Dandolski. W odpowiedzi na powitanie minister zaznaczył, że „Uważał za swój obowiązek przybyć na wystawę, bo zdawał sobie sprawę z doniosłości i rozwoju ogrodnictwa i jego zadań. Nie tak zresztą małą rzeczą jest ogrodnictwo w Polsce, skoro miliony rocznie wydajemy na przywóz kwiatów, owoców i wa-

ryw. W r. 1926 przewyżka przywozu słomych kwiatów ciętych wynosiła przeszło 8 milionów złotych, a drugie tyle wydaliśmy na owoce i warzywa, prócz owoców południowych. W r. 1927 suma ta znacznie powiększyła się, bo doszła do 17 milionów złotych, a w obu pozycjach do 35 milionów złotych. Gdyby jednak ogrodnictwo nasze mogło zaspokoić te potrzeby, to oszczędziłibyśmy kilkanaście milionów złotych”. Następnie minister przejął wstęgi i udał się w towarzystwie członków Komitetu Wystawy przed gmach hali wystawowej, którego poświęcenia dokonał ks. prałat Wyszyński. Minister zwiedził wystawę, wyrażając szczerze słowa uznania dla jej piękna. Po zwiedzeniu wystawy udał się p. minister do dworu Arthusa, gdzie komitet wystawowy podejmował p. ministra śniadaniem

KONKURS NA UBEZPIECZENIE MOSTU KIERBEDZIA.

Magistrat miasta Warszawy ogłosił konkurs na ubezpieczenie mostu Kierbedzia i mostu kolejowego. W przetargu utrzymana się jako najniższa i najkorzystniejsza oferta Krakowskiego Towarzystwa Wzajemnych Ubezpieczeń, które zgodziła się ubezpieczyć oba mosty na 10 milionów zł.

UDZIAŁ POLSKI W MIĘDZYNARODOWYM KONGRESIE NAUK HISTORYCZNYCH W OSŁO.

Dnia 14 sierpnia b. r. rozpoczęła w Oslo obrady, VI Międzynarodowy Kongres Nauk Historycznych. Na kongres ten zgłosiło referaty kilkunastu historyków polskich.

Z uczonych warszawskich referaty wygłoszą pp. Z. Daszyńska-Golińska na temat „O doktrynie Maithusa w świetle dzisiejszych teorii i faktów”, p. Walek-Czernecki — „Problem narodowości w czasach starożytnych”, Marceli Handełsmann — „Problem narodowy w średniowieczu”, Stanisław Czarnowski — „Pojawienie się Słowian w Europie”.

Z krakowskich uczonych mówić będą pp.: Wł. Semkowicz i K. Buczek o atlasie historycznym Polski, J. Rozwadowski o pojawieniu się Słowian w Europie „środkowej”, St. Łalkiewicz o stanie studjów w stosunkach intelektualnych między Polską a krajami skandynawskimi, Wł. Folkierski na temat Trzy elementy łacińskie renesansu polskiego, St. Kutrzeba: Unia i inkorporacja w dziejach instytucji politycznych Europy. W. Sobieski: Kilka uwag o wolności sumienia w dawnej Polsce.

Z historyków poznańskich wezmą udział w kongresie: A. Wojtkowski, W. Knapowska, K. Tumieniecki, Br. Debiński, J. Paczkowski, J. Sajdak.

OSKAR NEDBAL ZAPROSZONY DO MOSKWI.

Znany kompozytor czeski, Oskar Nedbal, autor operetki „Polska Krew”, został zaproszony do objęcia kierownictwa kilku koncertów w przyszłym

MIĘDZYNARODOWY KONGRES RYSOWNICZY W PRADZE.

W niedzielę nastąpiło uroczyste otwarcie międzynarodowego kongresu rysowniczego, który będzie trwał od 29 lipca do 6 sierpnia. Jednocześnie z kongresem odbędzie się wielka wystawa techniczna, oraz festiwal muzyczny. Otwarcia dokona minister oświaty Hołża. Uczestnicy kongresu odbędą podróż od Bnu. i do Słowacji. Prezydent Masaryk przyjął patronat nad kongresem który otrzymał także subwencje rządową. Zapowiadany jest przyjazd przeszło 800 uczestników z Wielkiej Brytanii, Francji, Węgier, Hiszpanii, Polski, Szwajcarii, Jugosławii, Austrii, Niemiec, Danii, Finlandji, Stanów Zjednoczonych Kanady i Meksyku.

WYBÓR PREZYDIUM MIĘDZYNARODOWEJ KOMISJI WSPÓŁPRACY UMYŚLOWEJ.

Międzynarodowa komisja współpracy umysłowej wybrała swym przewodniczącym profesora uniwersytetu w Oxfordzie, Gilberta Murraya, wiceprzewodniczącym zaś p. Marie Skłodewską-Curie. Po dokonaniu wyboru, przystąpiono do omawiania kwestji współpracy między Komisją współpracy umysłowej a komisją M. B. P. dla spraw pracowników umysłowych.

PROF. HANDELSMAN LAUREATEM NAGRODY IM. PAUL MICHEL TERRET.

Instytut francuski (Akademia Nauk moralnych i politycznych) na posiedzeniu dnia 21 b. m. przyznał nagrodę im. Paul Michel Terret, przeznaczoną dla szkół historycznych, prof. Marcelemu Handełsmannowi, dziekanowi wydziału humanistycznego uniwersytetu warszawskiego, za książkę p. t. „Idee francuskie o umysłowości politycznej polskiej w XIX stuleciu”, wydana w języku francuskim.

TEATR JAPONSKI W MOSKWI.

Do Moskwy przybył na szereg występów gościnny teatr japoński „Kabuki”. Jest to pierwszy wypadek w dziejach teatru japońskiego że cały zespół opuścił kraj i udaje się na występy zagranicę. Teatr Kabuki zamierza odwiedzić także również i inne państwa europejskie.

wienie we wszystkich gałęziach przemysłu, związanego z budownictwem i tem samem odbije się korzystnie na tranzakcjach giełdowych. Największym zainteresowaniem cieszą się na razie akcje Banku Polskiego i Starachowice. W grupie pożyczek państwowych ulega największym wahaniom 5 proc. Prem. Poż. Dol. Listy zastawne mają usposobienie spokojne.

Kursy główniejszych papierów kształtowały się w tygodniu ubiegłym następująco (pierwsza cyfra z 20-go, druga z 27-go lipca br.): 5 proc. Prem. Poż. Dol. 88.50—89.00, 5 proc. Poż. Konwersyjna 67.00 10 proc. Kolejowy 104, 5 proc. Poż. Kol. Konwer. 61.90, 4 1/2 proc. L. Z. Ziemięskie 52.6—52.25, 8 proc. L. Z. m. Warszawy 73.00—72.25, Bank Handlowy 117.50, Polski 179.50—179.00, Spess 161.00—162.50, Warsz. Cukier 64.50—60.75, Nobel 32.75—32.00, Lipopy 37.00—38.50, Mo drzejów 42.00—42.50, Ostrowiec surji B. 112.—122, Starachowice 52.50—53.75, Zawiercie 26.75—26.25, Haberbusch 225—207.50, Węgiel 97.00—98.00. A. Z. W.

Zapas złota w Stanach Zjednoczonych zmniejsza się.

Według danych statystycznych, które podaje miesięcznik w Filadelfji, zapas złota w Stanach Zjednoczonych zmniejszył się w ciągu czerwca o 5.162.176 dolarów i wynosił pod koniec miesiąca 4,108.931.616. Z każdym miesiącem br. zapas złota amerykańskiego zmniejsza się w sposób widoczny. W ciągu pierwszego półrocza br. zmniejszył się on o 267, 336.486 dolarów.

Największy zapas złota Ameryka posiadała w maju 1927 r., mianowicie 4.609.304.678 dolarów. Do chwili obecnej zapas ten, jak wynika z obliczeń, zmniejszył się o 500.373.062 dolarów.

Francja z zapasu amerykańskiego złota posiadała 325.000.000 dolarów, z czego 250.000.000 dol. zostało zakupionych w handlu wolnym za pośrednictwem Guaranty Trustu, zaś reszta została zakupiona dla Francji przez Federal Reserve Bank of Nowy-York. „New York Herald” wyraża opinię, że zakupy złota dla Banku Francuskiego będą trwały w dalszym ciągu. Poza tem pismo donosi, że Bank Francuski, według obiegających pogłosek, miał zamiar zakupić jeszcze złota za 700 milionów dolarów przed stabilizacją franka, jednakże odstąpił od tego projektu, na skutek żądania autorytatywnych sfer bankierskich amerykańskich.

Kronika ekonomiczna.

PRZYWÓZ CZĘŚCI ZEGAROWYCH Z NIEMIEC. Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie zawiadamia, że ministerstwo przemysłu i handlu wyznaczyło kontyngent na przywóz części zegarowych z Niemiec z ważnością do końca b. r. Ewentualne podania o zezwolenie przywozu tychże części wnosić należy bezwzględnie przez Izbę handlową i przemysłową w Krakowie.

TRANSPORT MASŁA DO ANGLJI PRZEZ GDYNIĘ. Pierwszy transport masła, wysłanego z Polski do Anglii, w ilości kilkuset beczek, przez port gdański, został dostarczony na miejsce w stanie zepsutym na skutek zamoczenia i zabloczenia tej części wybrzeża portu gdańskiego w czasie niepogody, gdzie ładunki te są dokonywane. Wobec tego, że stan wybrzeża w Gdańsku jest niezadawalający, po wybudowaniu chłodni w Gdyni i skonstruowaniu odpowiednich chłodni w Gdyni ładunki artykułów szybko psujących się, transporty masła eksportowego będą mogły być kierowane na Gdynię.

KRYZYS PRZEMYSŁOWY W NIEMCZECH. Fabryka parowozów Henschel i Syn w Cassel, która obecnie zatrudnia 5000 robotników, oświadczyła, że będzie zmuszona w ciągu jesieni zmniejszyć liczbę robotników o 3 do 4 tysięcy, o ile rząd zredukujecie liczbę zamówień na parowozy. Przed wojną fabryka zatrudniała personal, wynoszący około 10.000 osób, a produkcja miesięczna wynosiła przeciętnie od 40 do 60 parowozów, przeznaczonych dla pociągów osobowych i pociągów towarowych.

ODŁOŻENIE ROKOWAN Pomiędzy JUGOSŁAWIĄ A CZECHOSŁOWACJĄ. Jugosłowiańsko-czechosłowackie rokowania w sprawie umowy handlowej nie odhędą się — jak donosi „Prager Tagblatt” — w październiku lecz później. Strona jugosłowiańska musi naprzód pokonać trudności wewnętrzne, z drugiej zaś strony fachowcy czechosłowaccy będą zajęci innymi ważnymi rokowaniami.

MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA GOSPODARCZA W PRADZE. Program międzynarodowej konferencji gospodarczej, która ma się odbyć w jesieni w październiku, został opracowany. Konferencja odbędzie się w dniach od 4 do 6 października.

Dział gospodarczy

Rynek walutowy i akcyjny

Obrót dzienny na giełdzie dewiz utrzymuje się w dalszym ciągu w granicach 350 do 400 tys. dolarów. Całe zapotrzebowanie pokrywa prawie wyłącznie Bank Polski. Zapas walut i dewiz instytucji emisyjnej zmniejszył się wskutek trwającego wciąż silnego odpływu tychże na cele gospodarcze w drugiej dekadzie lipca znowu o 7.153.800 zł. do kwoty 508.726.087 zł. Zapas kruszców wzrósł o 118.824 do 606.202.252 zł. Stan obu tych rachunków wyrażał się na dzień 20 lipca br. łącznie kwotą zł. 1.114.928.339. Waluty, dewizy i należności zagraniczne nie zaliczone do pokrycia zmniejszyły się o 709.837 do 208.075.672 zł. Portfel wekslowy wzrósł o 4.700. 148 do kwoty 585.791.601 zł., zwiększyły się również pożyczki zabezpieczone papierami o 2.874.479 do kwoty 61.245.203 zł.

Najwyżsiast płaćne zobowiązania wzrosły o 19.145.173 do kwoty 655.440.369 zł. natomiast obieg biletów bankowych zmniejszył się o 35.252.050 do kwoty 1.090.943.740 zł.; obie te pozycje stanowiły w dn. 20 lipca łącznie kwotę 1.746.384.109 zł. Stan polskich monet srebrnych i bilonu, przyjęły do zapasu a Banku, zmniejszył się w drugiej dekadzie lipca o 715.630 do kwoty 748.355 zł.

Dolary notują odnotowanie i przywaidnie 8.88, dewizy New-York 8.90. Bank Polski płaci za dolary 8.86, za dewizy 8.88. Transzakcje kablem New-York przeprowadza się między bankami na 8.91 i trzy czwarte. Ruble złote mają tendencję słabą i notowane są 4.64 1/2—4.65. Bank Polski płaci za monety złote: ruble 4.58, marki niemieckie 2.12, korony 1.80, nowe łacińska 1.72, dolary 8.91, funty 43.38, funty tureckie 39.16, korony skandynawskie 2.38, floreny holenderskie 3.58, dukaty 20.38; monety srebrne: ruble nowego stempla 2.75, starego stempla 2.29, marki niem. 0.76, unję 0.63, korony 0.63, 5-koronówki 0.66, 5-frankówki 0.68, floreny 1.69.

W grupie dewiz europejskich ujawnia nadal słabą tendencję Londyn, co tłumaczy się odpływem kapitałów amerykańskich z Anglii w związku z podwyżką stopy dyskontowej przez Federal Reserve Banki Stanów Zjedn. i powstającą stąd ciasnotę na angielskim rynku pieniężnym. Dnia 24 lipca br. wyłożono na rynku londyńskim do publicznej subskrypcji pożyczkę Saint — Paulo po kursie emisyjnym 94 1/2, tranza łondyńska wynosi 2.750.

000 funt. szterl.; 750.000 L. przypada na Szwecję i Holandję; pożyczka oprocentowana jest na 65 proc. w stosunku rocznym. Dewiza niemiecka, po przejściowej zmianie w czerwcu i w pierwszej połowie lipca, wykazuje znowu tendencję mecniejszą. Stan główniejszych rachunków Banku Rzeczy na dzień 7 lipca br. przedstawiał się w tysiącach marek następująco: zapas złota 2.105.378, zapas dewiz wysokocennych 239.549, portfel wekslowy 2.304.206, obieg biletów bankowych 4.426.661, inne natychmiast płaćne zobowiązania 423.769. Nieco większe wahania wykazuje ostatnio Amsterdam, wszystkie inne dewizy europejskie mają naogół usposobienie słabe. Czerwonice sowieckie uległy znowu zmianie i notowane były ostatnio 2.85 dolarów.

Na rynku akcyjnym „sezon ogórkowy”. Brak zleceń ze strony klientel; zapasniczej i krajowej, zupełna abstynencja kulisy i minimalne zainteresowanie ze strony banków spowodowały chwilowy zanik większych operacji giełdowych. Bardzo niepomysłnie odbija się również na ruchu giełdowym ciasnota na rynku pieniężnym. Sfery giełdowe przypuszczają jednakże, że wkrótce nastąpi większe ożywienie, ponieważ suma, osiągnięta z subskrypcji 4 proc. pożyczki przemysłowej inwestycyjnej, oddana będzie na cele budowlane, co pociągnie za sobą znaczniejsze oży-

Dział sportowy.

Otwarcie IX Olimpiady w Amsterdamie.

Uroczystość otwarcia. — Komitrewski doszedł do półnaułu w biegu na 400 mtr. z płotkami. — Zwycięstwo Nurmiego w biegu na 10.000 mtr. oraz Amerykanów w rzucie kulą i w skoku w wyż.

Amsterdam, 28 lipca. Dziś popołudniu o godz. 2-giej w nowym stadionie w Amsterdamie, odbyło się uroczyste otwarcie IX Olimpiady. W uroczystości wzięli udział przedstawiciele rządu, władz miejskich, oraz liczni goście honorowi.

W zastępstwie nieobecnej królowej w łoży królewskiej, zjawiał się książę małżonek. Po odegraniu narodowego hymnu holenderskiego, odbyło się wkroczenie na arenę zawodników, reprezentujących 47 narodów. Grecy, jako reprezentanci kraju, który siewczył igrzyska olimpijskie, postępowali na honorowem, naczelnem miejscu, za nimi postę-

wali zawodnicy innych narodów, w porządku alfabetycznym. Minister oświaty De Vister, wygłosił przemówienie inauguracyjne, poczem okolicznościową pieśń odśpiewał chór, złożony z 2.000 śpiewaków.

Następnie prezes komitetu olimpijskiego poprosił ks. Henryka o otwarcie Olimpiady, co tenże wykonał, wygłaszając następujące słowa: „W imieniu Jej Królewskiej Mości królowej otwieram olimpiadę na r. 1928”. W tym momencie wywieszono flagę olimpijską, a zaraz oddano honorowe strzały z moździerzy. W tej samej chwili wypuszczono wielką

Kultura i sztuka.

LAR HR. JAKÓBA POTOCKIEGO. Hr. Jakób Potocki ofiarował Polskiej Macierzy Szkolnej w powiecie konstański, pod heklarą ziemi wraz z murami starej karczmy na Bobukalach. Energetyczne Kolo Polskiej Macierzy w Pratulanie przystępuje do wzniesienia Domu Ludowego na miejscu dawnej karczmy i ma zamiar utworzyć obywatelski czyn ofiarowawcy, wmurowując w Domu Ludowym na Bobukalach tablicę marmurową z odpowiednim napisem, przekazującym potomności pamięć o pięknym damze hr. Jakóba Potockiego.

KABARET DANCING „MOULIN-ROUGE”, dawn „City”, ul. 6w (teatru) 28 (wejście od plant) tel. 823. Godz. przedstawienie. — W sobotę i niedzielę popoł. Viv Eckloek. — Wstęp wolny.

ilość gołębi pocztowych. Na trybunach powiewały sztandary wszystkich państw, biorących udział w Igrzyskach. Znany piłkarz holenderski, Denis, złożył przysięgę olimpijską w języku francuskim, a po nim kierownicy poszczególnych drużyn. W czasie całej uroczystości nad stadionem olimpijskim krążyły samoloty.

Z kolei chór odśpiewał pieśń, a chorążowie, niosący sztandary państwowe utworzyli kolo, w wnętrzu którego zebrał się zawodnicy.

NIEMIŁY INCYDENT NA OLIMPIADZIE.

Uroczystość olimpijską zakłócił przykry incydent, który zaszedł wczoraj pomiędzy pewnym członkiem komitetu olimpijskiego, a zawodnikami francuskimi. Zawodnicy francuscy przybyli do stadionu samochodami, a strażnik jednej z bram odmówił wpuszczenia zawodników z samochodami do stadionu. Zarząd francuskiej ekspedycji zaprotestował przeciwko tego rodzaju postępowaniu.

Tymczasem w dniu dzisiejszym zastali zawodnicy tego samego urzędnika. Na znak protestu Francuzi zeszli z aut, pozostawiając tam sztandar i odznaki i nie wzięli udziału w ogólnej defiladzie. Jest to tem przykrejsze, że po oficjalnym przeproszeniu Francuzów przez organizatorów wydawało się, że zatarg jest całkowicie zlikwidowany. Konflikt ten nie spowodował jednak żadnych następstw i zawodnicy francuscy wzięli udział w Olimpiadzie.

PIERWSZE KONKURENCJE OLIMPIJSKIE.

Amsterdam, 29 lipca. W dniu wczorajszym i dzisiejszym trwały konkurencje w podnoszeniu ciężarów. Austriacy uzyskali zaraz na wstępie olimpiady wielki sukces, zajmując pierwsze miejsce w wadze piórkowej i lekkiej. W tej ostatniej wadze Austriak Haas, musiał podzielić się pierwszym miejscem z Niemcem, Helbigiem, który uzyskał równą ilość punktów.

Szczegółowe wyniki były następujące:

Waga piórkowa: 1) Andriszek (Austria) 287,5 kg.; 2) Gabetti (Włochy) 282,5 kg.; 3) Wolbert (Niemcy) 282,5 kg.

Waga lekka: 1) Haas (Austria) i Helbig (Niemcy) po 322,5 kg.; 2) Arnaut (Francja) 302,5 kg.

Waga średnia: 1) Roger (Francja) 335 kg., 2) Gallenberti (Włochy) 332,50 kg., 3) Schaffer (Holandia) 327,50 kg. i 4) Grimmer (Niemcy) 322,50 kg.

W wadze lekkiej Włoch Conca zdobył rekord świata, ciągnąc oburącz 92,50 kg., poprzedni rekord należał do Grafa (Szwajcaria) i wynosił 90 kg.

Z dalszych konkurencji najciekawszym punktem programu był bieg 10.000 mtr., który zakończył się, podobnie jak i na Olimpiadzie paryskiej tradycyjną walką Finlandczyków Nurmi i Ritola oraz Wiedego (Szwecja). Zwyciężył fenomenalny Nurmi w czasie 30:18,8 (rekord olimpijski), drugim był Ritola 30:19,4, trzecim Wiede 31:04.

W pchnięciu kulą: 1) Knuck (USA) 15,87 mtr., rekord światowy, 2) Bricks (USA) 15,75

również pobicie dotychczasowego rekordu światowego, 3) Hirschfeld (Niemcy) 15,72 m.

W skoku wwyż pierwsze miejsce zajął King (USA) 1,94 mtr., 2) Hedges (USA) 1,91 mtr., 3) Menard (Francja) 1,91 mtr.

W biegu 100 metrów po 16 przedbiegach odbyło się 6 ćwierćfinałów. Pierwsze miejsce w ćwierćfinałach zajęli: Legg (poł. Afryka), Mac Allister (USA), Russel (USA), Wiliam (Kanada), Wykoff (USA) i Bracey (USA). — Wszyscy ci zawodnicy uzyskali czas 10,8, za wyjątkiem Wiliama, który uzyskał czas 10,6, wyrównując rekord olimpijski.

Następnie odbyły się przedbiegi na 800 m. M. in. 7 przedbiegów, w których zwyciężyli: Martin (Francja) w czasie 1,568, jako piąty przyszedł Polak Malanowski, pozostawiając za sobą dwóch zawodników. Czas Malanowskiego 2 minuty.

W biegu 400 mtr. z płotkami odbyło się dziś 6 przedbiegów. W 5 przedbiegu przyszedł Pettarsen (Szwecja) w czasie 55,8, drugi zaś Koitrzewski (Polska) o pół metra za nim. W ten sposób Koitrzewski zakwalifikował się do półfinału w biegu 400 mtr. z płotkami.

W pierwszym półfinale tego biegu zwyciężył Taylor (USA) w czasie 53,4. Koitrzewski przyszedł w tym półfinale 5-ty, osiągając czas 57 i pozostawiając za sobą jednego zawodnika.

Bieg 10 klm. Pierwsze miejsce zajął Nurmi (Finlandja) w czasie 30,18,8 (rekord olimpijski), drugi Ritola (Finlandja) 30,19,4.

Ponadto rozegrano dziś spotkania drużynowe we florecie. Do półfinału zakwalifikowały się zespoły następujących państw: Francja, Danja, Holandia, Włochy, Argentyna, Belgja, Węgry, Austria, St. Zjednoczone i Szwecja.

Wyniki dotychczasowe spotkań drużynowych we florecie są nast.:

Niemcy — Rumunia 8:8, Danja — Niemcy 9:7, Francja — Niemcy 10:6, Austria — Anglja 13:3, Francja — Danja 12:4, Belgja — Hiszpanja 10:6, Belgja — Norwegja 13:3, Ameryka — Argentyna 12:4, Argentyna — Hiszpanja 13:3, Szwecja — Egipt 9:7, Włochy — Anglja 16:0 i Francja — Rumunia 15:11

NASTĘPNE OLIMPIADY W LOS ANGELES I MADRYCIE.

Amsterdam, 30 lipca. Międzynarodowy komitet igrzysk olimpijskich postanowił, aby olimpiada w roku 1936 odbyła się w Madrycie. Jak wiadomo, olimpiada w roku 1932 wyznaczona została w Los Angeles.

T. K. S. Suchocki Jan, w 12 zaś minucie drugą bramkę Gumowski. Tuż przed przerwą w 44 minucie strzela dla I. F. C. pierwszą bramkę Górlitz.

Po przerwie tempo nie ustaje i w 5 minucie Górlitz strzela drugą bramkę, Suchocki zaś trzeciego gola dla T. K. S. Kozok w 12 minucie wyrównuje dla I. F. C. trzecią bramkę. Po ładnym przeboju pada czwarty goal ze strzału Jozskiego dla I. F. C. W drugiej połowie gry został ciężko kontuzjonowany Suchocki, którego wyniesiono z boiska. Gra gości ostra, sędziował p. Bilor ze Lwowa bardzo słabo, publiczności około 2 tysiące.

TURYŚCI — CZARNI 3:0 (0:0).

Łódź, 30 lipca. Zastużone zwycięstwo Łódzian. Gra chaotyczna, na niskim poziomie i brutalna z obu stron. Bramki strzelili dla zwycięzców: Węglowski (2) i Al. Kubik (1). Sędzia p. Arczyński.

LEGJA — ŚLĄSK 3:1 (1:0).

Warszawa, 30 lipca. Mecz toczył się przy ciągłej i nieznacznej przewadze Legji, dla której bramki zdobyli: Łańko (2) i Wypijewski (1). Publiczności 1.500. Śląsk uzyskał bramkę z zamieszania podbramkowego. Sędziował nieudolnie p. Zweig ze Lwowa.

POGOŃ — RUCH 3:1 (2:0).

Katowice, 30 lipca. Ruch wystąpił w pełnym składzie, natomiast Pogon bez Olearczyka i dra Garbienia.

W 2 minucie zamieszanie podbramkowe wyszukuje Batsch, strzelając przytomnie pierwszą bramkę dla Pogoni, w 20 minut potem Kuchar podwyższa ten wynik, uzyskując drugiego gola z centry Szabakiewicza. W tym czasokresie widać na boisku zupełną przewagę Pogoni.

Całkiem natomiast inny był obraz po pauzie, kiedy Pogon opadła zupełnie na siłach. Ruch usadowił się na stałe pod bramką Pogoni i zdobył zaraz w pierwszych minutach gry bramkę przez prawoskrzydłowego Buchwalda. Następują jeden po drugim ataki Ruchu, ale napastnicy nie umia trafiać do bramki, lub też bramkarz Pogoni, Albański, najlepszy gracz na boisku interwenjuje z powodzeniem. Raz tylko pod koniec meczu przebijają się Maurer i strzela trzecią dla Pogoni bramkę. Następują jeszcze dalsze ataki Ruchu, ale nadal bezskuteczne. Na wyróżnienie, obok wspomnianego Albańskiego zasługują z Pogoni Batsch, Deutschmann i Kuchar, zaś z Ruchu bramkarz Krymer, obrońcy, oraz prawa strona ataku. Sędziował dobrze p. Brzeziński.

DALSZE WYNIKI ZAWODÓW PIŁKARSKICH W KRAJU I ZAGRANICĄ.

Kraków, 30 lipca. Mistrzostwa kl. A. Cracovia Ib — Garbarnia 3:2 (1:0). Wisła Ib — Jutrzenka 3:1. Sparta — Wawel 1:0. Korona — Olsza 3:1. Makkabi — Zwierzyniecki K. S. 5:0.

Trzebinia, 30 lipca. K. S. Trzebinia — Grzegorzecki K. S. (Kraków) 3:0 (1:0). Sędzia p. Jedliński. Widzów 800.

Mysłowice, 30 lipca. K. S. „06“ — Pogon (Katowice) 2:7 (2:4). Drużyna Pogoni miała zupełną przewagę nad swym przeciwnikiem, który wystąpił w rezerwowym składzie.

Dąb, 30 lipca. Dąb — Policjiny K. S. (Katowice) 3:0 (3:0) Największa niespodzianka sezonu, wytlumaczona tem, iż drużyna policyjna wystąpiła bez swoich, najlepszych graczy. Wszystkie bramki strzelił Grebellus.

Altena, 30 lipca. Mistrzostwo Niemiec zdobył Hamburger S. V., pokonując berlińską Herthę 5:2 (3:1).

Graz, 30 lipca. Międzypaństwowe zawody Wiedeń — Graz 6:1 (3:0).

Belgrad, 30 lipca. Gradjański — Belgradzki K. S. 2:1 (0:0).

Spalato, 30 lipca. Hajduk — Jugosławja 8:2. Sztokholm, 30 lipca. Austria — Szwecja 3:2 (2:2). Międzypaństwowe zawody.

Finał turnieju o puchar Davisa.

Francja prowadzi 2:1.

Paryż, 30 lipca. W ostatniej chwili przed finałowym spotkaniem w turnieju o puchar Davisa Amerykański Związek Tennisowy zawiesił suspensję nałożoną na Tildena i w ten sposób umożliwił mu obronę barw amerykańskich w turnieju o puchar Davisa.

W pierwszym dniu odbyły się dwie gry pojedyncze, z których sensacją było zwycięstwo Tildena nad Lacostem w stosunku 1:6, 6:4, 6:4, 2:6 i 6:3. Ostatnie dwa sety były

najpiękniejsze może ze wszystkich gier, jakie widziano we Francji. Druga gra przyniosła zwycięstw o Francji gdyż Cochet pokonał łatwo Hennesseya w stosunku 5:7, 9:7, 6:3 i 6:0.

W drugim dniu turnieju odbyło się spotkanie w grze podwójnej: Cochet i Borotra — Tilden i Hunter z wynikiem 6:4, 6:8, 7:5, 4:6 i 6:2. Po drugim dniu prowadzi Francja w stosunku 2:1.

Mistrzostwa Ligii P. Z. P. N.

Ubiegła niedziela przyniosła poważne zmiany w pierwszej serii rozgrywek ligowych, wysuwając Wisłę, dzięki zwycięstwom nad Hasmonęą na drugie miejsce po Warcie, a przed I. F. C. Jeśli chodzi o dorobek pierwszej rundy rozgrywek ligowych, to najwięcej zanięcia budzą drużyny Warty, Wisły, I. F. C. i Cracovji, które można zaliczyć do pierwszej grupy. Cracovia udowodniła, iż jest godnym rywalem dla klubów czołowych w lidze i zespołem, mającym poważne pretensje do zdobycia mistrzostwa.

Do drugiej grupy zaliczyć należy osiem drużyn, jak Polonia, Czarni, Pogon, Warszawianka, Legja, Ruch, Turyści i Hasmonea, które nie wchodzi poważnie w rachubę, jeśli idzie o zajęcie pierwszego miejsca w tabeli.

Wreszcie ostatnią grupę tworzą Ł. K. S., T. K. S. i Śląsk, kandydaci do spadku do kl. A. Jednak drużyny te niejedną jeszcze zgotują niespodziankę i zapewne niejedną z nich uratuje się przed spadkiem do kl. A.

Jak z powyższego widzimy, kwestja zdobycia mistrzostwa i degradacji do kl. A. jest nadal zupełnie otwartą i wszelkie przepowiednie mogą tu zawieść.

Wyniki ubiegłej niedzieli zakończyły się naogół nieznacznym zwycięstwem faworytów. Jedynym wyjątkiem jest niespodziewana w tak wysokim stosunku wygrana Turystów nad Czarnymi.

Po ostatnich zawodach tabela ligowa przedstawia się nast.:

Nazwa klubu	Ilość gier	Punktów	Stos. bramek
Warta	15	23	32:18
Wisła	15	22	43:19
I. F. C.	15	22	40:23
Cracovia	14	19	31:20
Polonia	14	17	36:30
Pogon	15	17	30:37
Legja	15	15	33:24
Czarni	14	15	26:28
Warszawianka	14	14	26:27
Ruch	16	13	18:24
Turyści	16	13	26:33
Hasmonea	14	10	28:29
T. K. S.	15	9	33:44
Ł. K. S.	15	9	24:37
Śląsk	15	4	14:52

WISŁA — HASMONEA 1:0 (0:0).

Lwów, 30 lipca. Wisła wystąpiła bez Reymana I i pozostawiła dobre wrażenie. Napadowi jej, mimo ładnej kombinacji brakło jednak siły przebojowej i decyzyjnego strzelawej. Gra sama była niezwykle fair i prowadzona w szybkim tempie. Dzięki znakomitej obronie bramkarza Hasmonei Blumenblatt i backów Birnbacha i Balsama i hyperkombinacji wynik meczu pozostał mało cyfrowy.

Na wyróżnienie zasługuje z Hasmonei Krumholz i Fleischer na środku pomocy, słabsi byli Gunberg i Balsam, podczas gdy zawiedli w zupełności Redler na prawem skrzydle i Stenermann. W Wisłę grała naogół bardzo dobrze cała drużyna, w tyłach wybijał się specjalnie Pychowski, zaś w ataku najlepszy Czulak i Krupa, zdobywca jedynej w 17 m. po pauzie bramki. reszta zaś, t. j. Reyman III Kotlarczyk II i Balcer słabsi. Sędziował energicznie p. Rosenfeld. Widzów około 3.000.

WARTA — Ł. K. S. 3:2 (3:2).

Poznań, 30 lipca. Ł. K. S. nadaje od początku ostre tempo grze, przeprowadzając liczne ataki na bramkę „Warty“. Owocem ich był goal strzelony w 10 minucie przez Moskala. „Warta“ zaczyna atakować coraz zaciebiej, to też już w 10 minucie udaje się Przybyszowi uzyskać wyrównującą bramkę. Zachęcona tym sukcesem „Warta“ atakuje coraz lepiej, uzyskując niedługo 2 bramkę, strzeloną przez Stalińskiego, z odległości 16 metrów. Ł. K. S. zdobywa się jeszcze jednak na remisową bramkę ze stylowej „główki“ Śledzia. Królko przed pauzą sędzia dyktuje rzut karny przeciw Ł. K. S-owi za rękę Galeckiego, który Przybysz zamienia na zwycięską bramkę. Po pauzie inicjatywa gry spoczywa w rękach „Warty“, dzięki jednak dobrej obronie Ł. K. S. Poznańczycy nie zdobywają już bramki. Z Ł. K. S. wyróżnili się obrońcy i Śledź, z „Warty“ Staliński i Przykucki. Sędzia dr Lustgarten z Krakowa.

I. F. C. — T. K. S. 4:3 (1:2).

Toruń, 30 lipca. Gra od początku do końca prowadzona w żywym tempie. W dziesiątej minucie strzela pierwszą bramkę dla

Mumja „króla lodowego“

Mr. Cracken, przywódca amerykańskiej wyprawy naukowej na wyspy Aleuckie, donosi o sensacyjnym odkryciu grobowca z czasów kamiennej epoki. Wyspy Eleuckie uchodzą za przejście, któremu człowiek przedhistoryczny ze swej ojczystej Azji przedostał się do Ameryki. Odnaleziony grobowiec znajduje się na szczycie niedostępnej prawie wyspy, najwładniej wybranej swego czasu, jako miejsce bezpieczne zarówno przed napaścią wrogów, jak i przed ręką świętokradzką. W grobie znaleziono cztery doskonale zachowane ciała, trzy osoby dorosłe i jedno dziecko, w odzieży, z bronią i sprzętem myśliwskim i domowym, podobnym, jaki znajduje się we wszystkich prawie odwiecznych grobach starożytnych ludów ówczesnej cywilizacji.

Oddalony o 600 mil angielskich od najbliższej zadrzewionej okolicy, grobowiec zbudowany jest z kłód spławionego drzewa, zbitych kościanymi gwoździami. Ściany są wyścielone skórą wydry i tkaniną z trawy. W jednej przegrodzie grobowca znajduje się ciało, najwidoczniej osoby wielkiego znaczenia — „króla lodowego“, przybranego w koszulę ze skór ptasich i płaszcz ze skór zwierzęcych, a wszystkie razem uścielone we wnętrzu ściegach morsa, zeszytych ściegnami zwierzęcymi. W innych przegrodach trup kobiety, mężczyzny i dziecka każe przypuszczać, że jest to służba i może najukochańsze z dzieci.

Mumie te, czy szczątki ludów zamierzonej epoki cywilizowanej, nie zdradzają żadnej łączności z rasą białą. O ile bliższe badanie okaże, że nie są to ciała Eskimosów z kamiennej epoki, ale mumie indiańskie, odkrycie będzie jeszcze bardziej zajmujące, ze względu na ustalone mniemanie, iż Indianie, byli w Ameryce przed Eskimosami, bo rozsiani są po całym amerykańskim kontynencie, podczas gdy Eskimosi znajdują się tylko na kratach Ameryki, u jej wrót północnych.

Różne wiadomości.

JAPOŃSKI MĘCZENNIK WIEDZY. Przed kilkoma tygodniami na odludnym wybrzeżu afrykańskim, w Acera zmarł nowoczesny męczennik wiedzy, Japończyk, doktor medycyny Hideyo Noguchi. Posiadał on niepospolite zdolności i znany był w kołach lekarskich na całym świecie ze swych badań bakteriologicznych nad szeregiem chorób zaraźliwych, jak: brachoma, paraliż dziecięcy, wścieklizna i żółta febra. Swego czasu dr. Noguchi, będąc profesorem w Instytucie Carnegiego i Rockefellera, oddał ważne usługi przy zwalczaniu żółtej febrы w Stanach Zjednoczonych. Dla dalszych badań nad bakteriami tej choroby wyjechał do Afryki i tam się zaraził. Mimo choroby, prowadził dalej badania, używając do nich swej własnej, już zarażonej krwi. Przeszczepiał swą krew małpom, które po krótkiej chorobie umierały i badał wciąż bakterje żółtej febrы. Wycepanny chorobą męczennik wiedzy, zmarł dr. Noguchim przez kole fachowe stawiany był na równi z Pasteurem i Miecznikowem. Odnaczony został przez cesarza japońskiego, królów szwedzkiego, duńskiego i hiszpańskiego, oraz szereg instytucji naukowych w Europie i Ameryce.

Odpowiedzialny redaktor

ARTUR POPIEL

Wydawca

Spółka Wydawnicza „REFORMA“

Spółka z ogr. odp.

WSZYSTKICH, którzy posiadają jakiegobądź wiadomości o miejscu pnytu Anny Jargockiej, urodz. Niewiadomskiej córki Jana i Marii ze Stefanowiczów, urodz. w gminie Szezaki pow. warszawskiego, a ostatnio w 1916 r. zam. w Kijowie — Roślą, uprasza się o nadanie nie informacji do Konsystorza ewangelicko reformowanego w Wilnie, Zał. walna Nr. 11. 582

Reklama dźwignią handlu!

Przewodnik handlowo-informacyjny po Krakowie
Najkorzystniejsze źródła zakupów

Przybory piórkowe R. ALEKSANDROWICZ Basztowa 11. Tel. 311 i 4054 Magazyn przyborów biurowych.	Aparaty i przyb. fotogr. Warszawski Skład przyborów fotograficz. Szweska 2. Tel. 1428	Srebro SREBRO — PLATERY ARTYKUŁY kościelne SUKIENNICIE 1. Magazyn fabryczny M. JARBA.	Fortepiany FORTEPIANY PIANINA KRAKÓW PALAC SPIŚKI WL. BOŁOŃSKI
---	--	---	--

Ogłaszajcie się w Przewodniku „Nowej Reformy“
Reklama dźwignią handlu!

Wymienione firmy polecamy naszym Czytelnikom!